

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 22 กรกฎาคม 2553 มีผลบังคับใช้ 23 กรกฎาคม 2553 ได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา จัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ มีความสามารถในการสื่อสาร และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง รู้จักประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา เพื่อปลูกฝังและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และ ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบผู้เรียน ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสม เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ฉบับสรุป ได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและกีฬา กับการศึกษาทุกระดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล สร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้และพัฒนาสิ่งแวดล้อมของสังคม และได้กำหนดนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในมาตรา 80 (3)

ข้อ ๖ ให้ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือรัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม และภาคีที่เกี่ยวข้อง

ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมุ่งให้คนไทยเป็นคนดี เก่ง มีความสุข มีความรู้เชิงวิชาการและสมรรถนะทางวิชาชีพ ใฝ่เรียนรู้ และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพ ทั้งทางกายและใจที่สมบูรณ์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถประกอบอาชีพและอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข เพื่อเป็นเป้าหมายและฐานหลักของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : ก)

เหตุผลดังกล่าวทำให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะจุดมุ่งหมายข้อที่ 2 ที่ต้องการ

ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต จึงได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์โดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น ทั้งนี้เนื่องจากสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ซึ่งมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษา อังกฤษ จึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ส่วนด้านเศรษฐกิจภาษาอังกฤษก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพ ดังนั้น การรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นการที่จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะส่งผลให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติติดต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 1-3)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ชนทุกชาติทุกเผ่าพันธุ์ ต่างภาษาและต่างวัฒนธรรมยอมรับที่จะใช้สำหรับเป็นภาษากลางหรือสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีความสะดวกรวดเร็วมากในด้านข่าวสารและข้อมูล ดังนั้น ความสำคัญของภาษาอังกฤษก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น สื่อต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเราล้วนมีภาษาอังกฤษปะปนอยู่ด้วย โดยเฉพาะในรูปของสิ่งพิมพ์ทั้งในรูปแบบของบทความ ข่าวสาร วารสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โฆษณา เป็นต้น เหล่านี้ยิ่งต้องทำให้เรานั้นพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ทำให้การพัฒนาเทคนิคในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มีความตื่นตัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวทันทันต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นานที่สุด เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการสอบ การค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ผ่านระบบเน็ตเวิร์ก (Network System) หรือแม้แต่การบริโภคอุปโภคในชีวิตประจำวัน กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเป็นอย่างยิ่ง จึงได้รณรงค์ให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่านอย่างถาวร โดยประกาศให้ปีการศึกษา 2546 เป็นปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ และปี 2549 ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชครบ 60 ปี จึงกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาเข้าร่วมมหกรรมรักการอ่านเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ

การเรียนในกลุ่มสาระดังกล่าวนั้นแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจาก ผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่การเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิต ประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้น อยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึก ทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการ สอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึง ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้ วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner- Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong-Learning) และเป็นจุดหมายสำคัญ ประการหนึ่งของการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษนั้นจะมีความสำคัญ แต่ในความเป็นจริงยังพบว่าการ สอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากเกิดปัญหาทั้งใน ด้านตัวครู นักเรียน หลักสูตร วิธีสอน และสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่ไม่เอื้อต่อการ เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (ศกามาศ ดนอมวัฒนา. 2551 : 2) โดยจะเห็นได้จากการรายงานผลประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2553 ซึ่งดำเนินการ โดยสำนัก ทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 ระดับ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษา ปีที่ 5 เหลือแล้วคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.29 (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26. 2553 : 27) ซึ่งจะเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังฟังภาษาอังกฤษไม่รู้ เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อย หรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และ ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเท่าที่ควร ซึ่งนับได้ว่าเป็นความล้มเหลวของการเรียน การสอนภาษา อังกฤษเป็นอย่างยิ่ง (วัชรารักษ์ แสงพันธ์ และ นิทยา เป็ลื่องนุช. 2553 : 130)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวจึง ได้มีนักการศึกษาในแขนงต่าง ๆ ได้คิดวิธีการที่จะ พัฒนาปรับปรุงคุณภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ไว้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น การสอนแบบเรียนรู้ร่วมมือ (Cooperative Learning) การสอน ภาษาโดยใช้เทคนิคผัง โนทัศน์ (Conceptual Mapping) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer to Peer) เป็นต้น การเรียนการสอน CIPPA MODEL เองก็เป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็น รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมพัฒนาการรอบด้านของบุคคลทั้ง 4 ด้านของมนุษย์คือ ทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและ

อารมณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากที่สุด มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกันและสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน CIPPA MODEL มีรายละเอียดโดยสรุป คือ 1) C = Construct ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง 2) I = Interaction การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 3) P = Physical Participation การมีส่วนร่วม 4) P = Process Learning กระบวนการเรียนรู้ทักษะทำเป็นต่อการดำรงชีวิต และ 5) A = Application การนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนั้น CIPPA MODEL ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย ร่วมกันผลิตชิ้นงานอย่างมีคุณภาพและสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม (ทีศนา แซมณี. 2542 : 14-15)

โรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์ ตั้งอยู่ในอำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งจากรายงานผลการทดสอบในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2553 ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ โดยคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 11.26 และมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับ 13.92 (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สทศ. 2553) โรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์จึงเป็นอีกโรงเรียนหนึ่งซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื่องจากนักเรียนยังไม่สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการค้นคว้าหาความรู้หรือเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเองได้

การวิจัยเชิงปฏิบัติการคือ การนำแนวคิดไปสู่การปฏิบัติโดยมีเจตจำนงที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมด้วยการเพิ่มองค์ความรู้สู่สังคมนั้น ทั้งนี้จะเป็นการใช้งานองค์ความรู้ภายใต้บริบทที่เป็นจริง มีการศึกษาสถานการณ์ในสังคม โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น เพื่อเพิ่มความเข้าใจในปรากฏการณ์ อันจะนำไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองได้ ซึ่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมเห็นความร่วมมือโดยเสมอภาค สร้างความรู้เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสังคมที่ดีขึ้น ผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปฏิบัติจะได้ทั้งองค์ความรู้ใหม่ และความสามารถใหม่ในการผลิตความรู้ด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นความพยายามในการหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ ด้วยการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ปฏิบัติจริงในบริบทของพื้นที่ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า ความรู้สามารถเกิดขึ้นจากความมุ่งมั่นร่วมใจที่จะปฏิบัติและเรียนรู้ร่วมกัน กระบวนการหาความรู้ใหม่ในลักษณะนี้ไม่จำเป็นจะต้องดำเนิน การ โดยผู้เชี่ยวชาญภายนอกเท่านั้น แต่สามารถสร้างกลไกเพื่อการสร้างความรู้ใหม่โดยผู้ปฏิบัติได้เอง

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นการใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA MODEL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าในการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบ CIPPA MODEL ผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน จะส่งผลให้ผู้เรียนมีอีกทั้งจะทำให้แก่นักเรียนนั้นเกิดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม มีความกระตือรือร้นในการใฝ่เรียนรู้ เกิดกระบวนการคิด และมีทักษะในการอ่าน การสื่อสาร รู้จักสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสังคมโลกตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA กับก่อนเรียน
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวน 323 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 36 คน โดยได้จากเทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (Simply Random Sample Technique) โดยใช้

ห้องเรียนเป็นหน่วยในการลุ่ม

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาตามแนวทางของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ขอบเขตใน สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ และ มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม โดยแบ่งออกเป็น 4 หน่วย ดังต่อไปนี้

หน่วยที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ The Thin Line for Beauty and Health

หน่วยที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ A Cure for Aging?

หน่วยที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ Beijing

หน่วยที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ Learning in America

3. ตัวแปรในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.2.2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ CIPPA

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างเดือน มิถุนายน 2555 ถึงเดือนกันยายน 2555 โดยแบ่งออกเป็น 4 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 3

คาบ รวม 12 คาบ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หมายถึง กระบวนการวิจัยที่เป็นระบบมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เน้นการแก้ปัญหาของกลุ่มคน หรือ สังคม มุ่งสะท้อนการปฏิบัติงานของสมาชิกในกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการในลักษณะเป็นวงรอบคล้ายเส้นเวียนก้นหอย (Spiral) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การลงมือทำ (Acting) 3) การสังเกต (Observing) และ 4) การสะท้อนผล (Reflecting) โดยจะกระทำกิจกรรมดังกล่าวเวียนไปเรื่อย ๆ จนกว่าปัญหาหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้จะบรรลุผล

2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ CIPPA หมายถึง รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดของ ทิสนา แจมมณี (2543 : 17-20) ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้แสวงหา หรือคิดด้วยตัวของเขาเอง (Construct) ก่อนที่จะนำองค์ความรู้ที่ได้นั้นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อน (Interact) อีกทั้งยังได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วม (Physical Participation) และได้เรียนรู้ กระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (Process Learning) เพื่อนำไปสู่การสรุปองค์ความรู้ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และให้สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่การนำไปประยุกต์ใช้ (Application) ซึ่งนับเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการศึกษาในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษามัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

2.2 ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

2.3 ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลหรือความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

2.4 ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

2.5 ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

2.6 ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน

2.7 ขั้นที่ 7 การประยุกต์ให้ความรู้

3. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยอยู่ในระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) ตามแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านของกรมวิชาการ ซึ่งนักเรียนต้องแปลความหรือตีความเนื้อหาที่มีได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยวัดได้จากแบบวัดทักษะการอ่าน

~~ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ~~

4. ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หลังเรียนจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA ที่มีเกณฑ์ 80/80 โดยมี ความหมาย ดังนี้

80 แรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบจากแบบทดสอบย่อย (Formative Test) หลังการเรียนในแต่ละแผน โดยได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 หลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบจากการทดสอบความสามารถในการอ่าน หลังเรียนของนักเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

5. ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ดัชนีบ่งชี้ถึงคะแนนความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยได้จากผลรวมของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ควรจะมีค่าความก้าวหน้าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ CIPPA MODEL ซึ่งประเมิน ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นมาตรวัด 5 ระดับ (Likert's Scale 5 Levels) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ CIPPA และพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ส่งผลต่อคุณภาพการเรียน รวมถึงเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน และเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนของผู้เรียน
3. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับครูและนักการศึกษาที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียน